

Za soumraku mě nejisté kročeje dovedly do přechodného sídla vampíra, jehož jediný pohled postačí, aby vám v žilách ztuhla poslední kapka krve. Oním přízrakem nebyl nikdo jiný než Pete Steele, přebývajícím nyní v jednom hotelovém pokoji. Právě třímal v ruce láhev červeného vína, z níž labužnický upíjel. Sebral jsem odvalu do hrsti a drze narušil jeho zjevnou pohodu...

Na vašem posledním albu October Rust se nalezá skladba In Praise Of Bacchus s poměrně popleným textem. Co jste měl vlastně na mysli?

„Jde o velice osobní záležitost. Nerad se štourám v minulosti, ale dobrá... Před sedmi lety jsem se v jeden studený deštivý večer pokoušel připravit o život. Zaparkoval jsem auto v brooklynského mostu, působilého přes mokré okénko jako rozmazaná zaoleňovaná konstrukce. Když se mi občas podaří opít, říkávám, že se cítím jako v kožichu. To znamená příjemně, stadce, mé vnitřní orgány jsou nadýchané jako huňatá srst a odolávají bolesti. Jako kdyby se mi v žaludku tulil chumel koček. Ovládlo mne chlupaté víno. Stal jsem se otrokem vlastních pocitů. Pod vlivem alkoholu se ze mne stávala ochlupená bytost. Možná je to těžké pochopit, ale takto jsem se cítil. Skutečně hluboký smysl má tato píseň jen pro mě.“

Pokud li to nepřekážá, zajímalo by mě, jak ses pokoušel sprovodit ze světa.

„Chtěl jsem se podřezat břitvou. Totálně opilý jsem měl dojem, že to, co podniknu, bude správné a to nejlepší, co mohu se svým životem udělat. Nyní mohu s čistým svědomím prohlásit, že minulost je pro mě v tomto směru mrtvá. Úplně jsem se změnil, aspoň si to myslím. Od té doby za své neuvážené jednání nesu pocit viny. Žádný pocit hrdosti, žádná odvaha, jen jsem se na všechno vykašlal. Kdo se vrhne ze strmého útesu do propasti, je buď skutečně odvážný, nebo zatraceně hloupý tupec, kterému je všechno jedno. Nežiji vlastně pro nic jiného, než kvůli své rodině. To je všechno.“

Sto o mladickou nerozváznost? „Stalo se to 15. října 1989, takže mluvit o mladické nerozváznosti je na vázkách. Byl jsem mladší, naprosto jiná než dnes. Nemohu předvídat, zda se o to v budoucnu ještě někdy nepokusím, není to až tak nemožné. Víš, kdybych se dozvěděl, že mám rakovinu nebo něco ještě horšího, asi bych se dokázal hezky rychle rozhodnout, co dál. Sedět, čekat na smrt, modlit se, užívat vitamíny, podrobovat se chemoterapii... Pro mou rodinu by to znamenalo velké utrpení. Snášel bych to moc těžce.“

TYPE O NEGATIVE

Takže jsi změnil i svůj sexuální život? Podle všeho je velký rozdíl mezi Steelem půvabným v časopise Playgirl nebo oním Steelem z dob Carnivore, před nímž musela děvčata utíkat!

„Jde o cosi, z čeho jsem vyrostl. Řekl jsem si dost! Přestanu psát skladby, co měly šokovat svět. Začnu komponovat takové, které budou mít pro mě význam. Výsledek se dostavil. Na koncertech se začaly objevovat dívky. Všichni ti skinheadi a všelijaké drčky se postupně vytráceli. Raději vidím v hledišti sedmdesát procent žen a třicet procent ostatních lidí. Mám pět starších sester a pět neteří, proto jsem na společnost žen zvyklý. Muže nemám příliš v lásce. Lidé říkají, že jsem sexi. Odpověď zní ano. Nemám rád muže, dávám přednost ženám a basta.“

S chování jsi změnil také vzhled. Zkusme ho porovnat s vizáží z období Carnivore.

„To bylo jinak. Když jsme dali dohromady Type O Negative, došlo nám, že kapela není jen zvuková záležitost, vzhled je též velice důležitý. Skupina by se vzezřením měla hodit ke svému žánru. Rozhodli jsme se pro model složený z našich nejoblíbenějších vzorů KISS, Black Sabbath a Beatles. Každý přišel z jiné skupiny a vypadal jinak. Seděl jsem před televizorem, sledoval MTV a nedokázal si nikoho zapamatovat, jelikož všichni působili všedně. Chyběl jim správný image. Muzikanti se oblékali jako kterýkoliv fanoušek na koncertě. Patří to k obchodu. Snažíme se něco vytěžit i z image, ovšem zároveň z toho udělat zábavu. Všichni musíme platit účty. Změna vzhledu není práce bolestivá. Pokud pomůže, proč ne? Mnoho kluků hraje v kapelách, přičemž mimo ně nic neznámají, protože kromě muziky už neumějí nic jiného. Jsou zkurveně neúžiteční, proto musí upozornit na své ego. Z takových kloučků se pak stávají rockové hvězdy, které svými ptákovinami provokují všechny kolem sebe. A nedejbože, že o svou pozici v kapele přijdou! Potom mohou leda zametat podlahu nebo sbírat v parku odpadky.“

Takže v Type O Negative rockovou hvězdu nenajdeme?

„Patrně jsme poslední anti-rock star kapela. Jsme čtyři dělníci, kteří chodí v práci v modrých montérkách, v modráčkách, v mém případě v zelených. Je nám jasné, že fanoušek chce při našem vystoupení vidět dobrou show, protože si na vstupné musel vydělat. Někdy moc těžce! Když si navíc koupí ještě tričko za padesát pět dolarů, je nám buď nesmírně oddaný, nebo je to fakan, který nežije v reálném světě. Nejhorší by bylo, kdyby mě považovali za rockovou hvězdu. Nebudu jmenovat, ale takových, co se chovají jako star, je hodně. Možná nevědí, co činí. Někdy jsou téměř arrogantní. Možná i já jsem arrogantní a také si to neuvědomuji. Co když se též chovám jako rocková hvězda? Doufám, že ne, ale nejsem si jistý.“

Nekonečná rez podzimu

Myslíš, že lidé mohou mít takový dojem od té doby, co tě považují za nespolečenský typ?

„Přirozeně. Když se například neukážeš na párty, nebo se schovááš pod postel jako nějaký plachý ustrašenec, hned tě pomlouvají a obviňují ze snobizmu. Je ironií osudu, že člověk jako já, vždycky spíše uzavřený, plachý a mlující samotou, co neměl rád ruch a dav lidí, je nyní vtačen do právě opačné situace. Prožívám to skoro každý večer. Vim, existuje hromada lidí, kteří by dali nevímco, aby mohli stát na mém místě. Mohou si to vyzkoušet, ale pokud budu finančně nezávislý, to místo patří mně. Chci každý večer hrát stovkám lidí. Vlastně, jak jsem řekl, stovkám žen.“

Prolo jste s Carnivore hrávali raději pro méně početné publikum?

„Inu, to je cosi, co se už patrně nebude opakovat. Stát na pódiu znamenalo samé stresy. Nejsem tím, kým jsem býval. Přišel jsem na to, že když je člověk čtyřiatřicet, už mu nesluší vřskat. Vykuřte mi ptáka! V osmnácti se to dá ještě omluvit. Tehdy je hladina testosteronu na nejvyšší úrovni. Potom už jen klesá. Občas si s povzdachem pomyslim, jeminkote, mít ho tak vykouřeného, jako tenkrát...“

V jistém interview ses o October Rust vyjádřil jako o komerčním albu, nicméně ne z hlediska prodejnosti. Jak si představuješ komerční trhák Type O Negative?

„Kdybych napsal patnáct třiapůlminutových skladeb, všechno sladké popové kousky, navíc bychom si všichni ostříhali pačesy, nasadili černé brýle v kostkovaném rámečku a oblékli bychom si kostkované košile, přestože by nám vůbec neslušely. Potom bychom z kytar odpojili pár strun a pokoušeli se libezně tvářit. Nejlepší by bylo, kdybychom se vrátili do školních lavic na střední školu, nejlépe na chemickou. Je to jako hrát. Vynaložíš úsilí, investuješ do své kariéry, ale to hned neznamená, že se budeš prodávat jako trhák. Jakmile začneš dělat svým ideálům ústupky, nebo se snažíš co nejrychleji vydělat peníze, přizpůsobit trendům, směruješ ke komerčnímu úspěchu. Nemyslím, že bychom to dělali tímto způsobem.“

Takže nikdo z kapely si hlavu zitra neoholil?

„Ne, i když já si co nevidět oholím hrudník. Děláš to často?“

„V podstatě denně. Jediná část těla, kterou si neholím, jsou chlupy v zadku, jelikož to není příjemné. Snad si umíš představit, jaké to je holit si vlastní pozadí. Co kdyby sis náhodou zařzl do zlaté žily? Měl bys vidět Joshu Silvera (klávesák)! Znáš ho od dvanácti let, ale zadní část jeho těla jsem nikdy nezahledl, až jednou... Myslel jsem si, že ji má opásanou chlupatou dekou! Říkám mu: - Josh, sakra, co to tam máš? Kožešinu? - Tedy, Josh je zarostlý jako medvěd.“

Videoklip Black No.1 tematicky souvisí se svátkem Halloween. Nové album, October Rust s těmito oslavami také nějak souvisí?

„Vždycky jsem Halloween miloval. Mám rád přišery, protože mám pocit, že jsem jednou z nich. Stále jsem se považoval za vyvrhela, který nikam nepatří. Ne kvůli tomu, jak vypadám, spíš kvůli tomu, jak myslím a dívám se na svět. Halloween byl jediným dnem v roce, kdy jsem byl opravdu sám sebou. Mohl jsem si sejmut masku, zatímco si ji ostatní nasazovali. Právě proto zbožňuji podzim, Halloween a myrně nejoblíbenějším měsícem je říjen.“

Existuje kromě Halloweenu ještě nějaký jiný důvod, proč máš rád říjen?

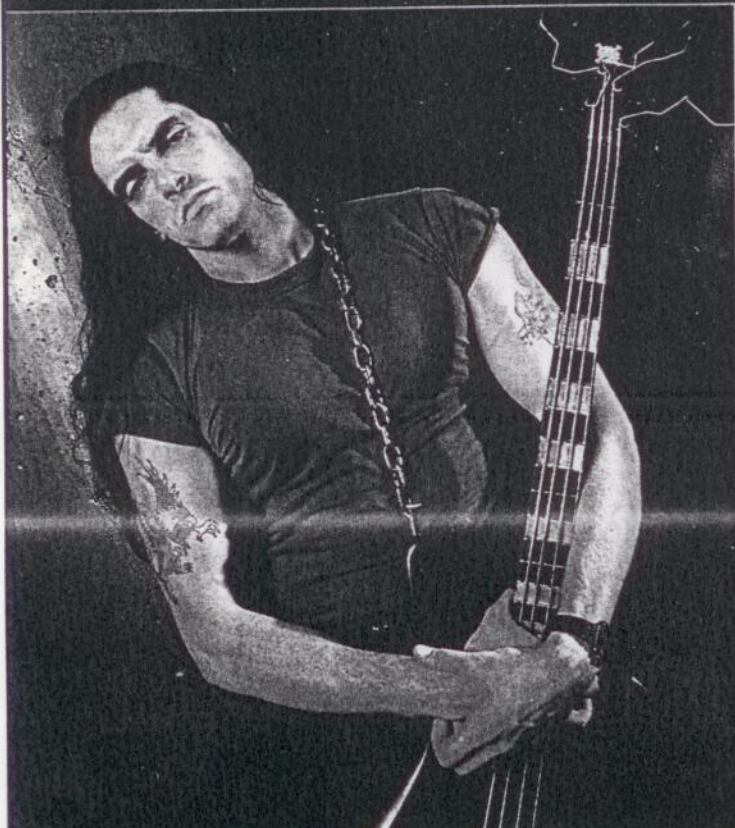
„Ačkoliv říjen není osmý měsíc, původně jím byl až do chvíle, kdy papež Řehoř (Gregor) nezměnil kalendář. Osmička je mé oblíbené číslo, když ji totiž otočíš na bok, vyjadřuje nekonečno. Považuji ji za symbol. Říjen (október) je moc, moc zvláštní. Strašně bych si přál žít někde, kde je stále podzim a ze stromů nepřestává padat listí.“

Název October Rust souvisí s narezlou barvou listů na stromech?

„Původní název zněl October's Rust, jenomže jazykově to nevyznělo příjemně, proto jsem hlásku 's' vymechal.“

Co skladba Wolf Moon?

„Wolf Moon zpívá o chlapcovi, který se při orálním sexu s menstrujícími ženami mění na vlkodlaka. Zoantropická paranoia je formou psychózy, kdy si většina mužů namýšlí, že jsou

JOSH SILVER (TYPE O NEGATIVE): „Možno to vyznie hlúpo, ale pri počúvaní nášho opusu Bloody Kisses ma stále rozbolí žalúdok.“